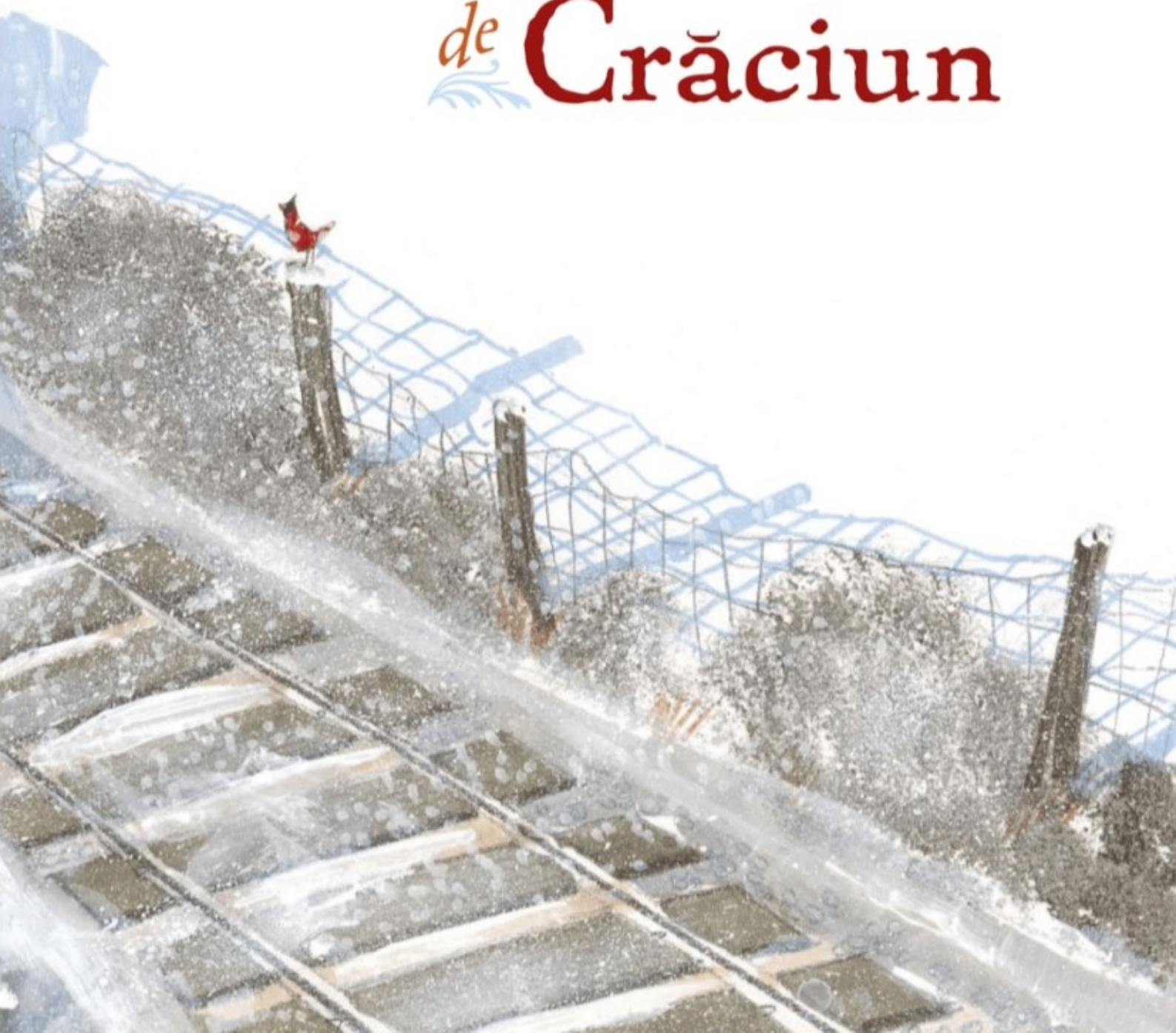

O portocală *de* Crăciun

De fiecare dată când desfac coaja unei portocale, când imi umplu nările cu parfumul ei și simt atingerea stropilor care țâșnesc din pulpa fructului, gândurile mă poartă în trecut, la un Crăciun cu totul deosebit și la un băiat cu părul bălai, care a trăit cu mulți ani înainte să mă nasc eu.

Pe băiat îl chema Frankie și era cel mai mic dintre frații bunicii mele.

Ori de câte ori îl pomenea, bunicii i se umezeau ochii și-mi dădeam limpede seama că-l iubise enorm. Era cel mai mic băiat dintre cei nouă copii ai familiei Stowell. Bunica mea, Stella, era cea mai mare dintre toți și simțea că pusese umărul la creșterea tuturor.

Frankie era sufletul casei – mai ales în preajma Crăciunului. Atunci se aduna întreaga familie ca să se bucure de sărbătoare și să împodobească policioara căminului cu crenguțe de brad. Pe urmă așezau printre ele mere, flori uscate, fursecuri și nuci, iar la sfârșit, ca o încununare a întregului aranjament, portocalele. Nouă portocale! Câte una pentru fiecare dintre copiii clanului Stowell. Niște comori nespuse de rare, pentru care tatăl lor bătea drumul tocmai până-n Lansing, cu trăsura, ca să le aducă acasă de Crăciun.

Era începutul iernii. Negura dimineții încă stăruia deasupra câmpurilor înghețate din Locke Center. Zăpada se involbura de-a lungul căii ferate, stârnită de marfarul 628, care gonia pe șine dinspre Lansing spre Detroit.

Frankie era cel mai mic băiat din familia Stowell. Avea doar zece ani. Împărțea o cameră cu doi frați mai mari: Will, care avea treisprezece ani și Ernest, de șaisprezece. Când marfarul 628 se opri pufăind în dreptul castelului de apă de la marginea fermei, șuieratul lui îi trezi pe toți trei din somn.

Frankie sări imediat din pat și se duse glonț la fereastră.

— Trage-n gară. Și a ajuns chiar la timp! trâmbiță el, nemaiputând de nerăbdare.

Cât ai bate din palme, băieții erau gata îmbrăcați și se năpustiră în jos pe scări până-n bucătăria mamei. Aveau treburi de făcut înainte să plece la școală și trebuiau să dea o mână de ajutor și la pregătirea micului-dejun pentru oaspeții care aveau să bată în curând la ușa din spate.

